

[Poulsgaard]

skyder. Det er nogle af de love, Sverige vil have ophævet, så der er da i hvert fald en lille smule håb forude for Sverige.

Men hvorfor nævner jeg nu Sverige her? For nu har man jo indført en ny lov i Sverige, hvorefter man ikke engang må give sine unger en lussing længere, for så bliver man jo kriminel. Vi har kommissioner, råd, og hvad ved jeg, i dette land, der sidder og arbejder i dybeste alvor med, at også danske forældre, der giver deres børn én på siden af hovedet eller i bagdelen, hvis de er uartige, skal kriminaliseres.

Taletiden er udløbet. Jeg har bare én ting at sige her til sidst: Tak til Danmarks Radio for deres »Æh, bæh, buh«-udsendelser. Lad os få nogle flere af de udsendelser.

Formanden:

Der er stadig enkelte medlemmer, der som påskud for at kunne sænke niveauet herinde citerer andre steder, hvor niveauet er under det, vi ønsker.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Der er to ting, der kalder mig herop. Den ene er, at jeg finder det påfaldende, at hverken statsministeren eller hr. Kjeld Olesen med ét ord har omtalt kvindeledigheden. Der er blevet talt om, at beskæftigelsesforanstaltningerne er blevet videreført, og det er jo rigtigt, det er de blevet; det er noget, der handlede om et forlig, som ikke blev indgået med venstre, men derimod med de konservative i 1977. Det vil sige, at der ikke er gjort noget som helst ud over, at der er strøet lidt erhvervsstøtte ud. Der er ikke tænkt på, at kvindeledigheden bliver værre dag for dag. Vi har for nylig set, at amterne har indsamlet oplysninger, der viser, at for unge kvinders vedkommende er det fire ud af fem, som står uden et job, og jeg finder det meget beskæmmende, at end ikke de arbejdsløse kvinder er omtalt her i dag.

Når man nu taler så meget om besparelser på den offentlige sektor, er det servicefagene, det kommer til at gå ud over, det ved vi, og det er jo igen netop de fag, hvor kvinderne traditionelt er ansat. Det vil igen sige, at den traditionelle økonomiske politik, man følger og vil følge fremover – det kommer jo tydeligt til udtryk – igen bliver en politik, som kommer til at betyde, at flere kvinder kom-

mer ud i ledighed. Jeg beder jer betænke det i socialdemokratiet. I må tage fat på det problem og ikke blive ved med at lade det flyde, for I sætter kvindebevægelsen år tilbage, hvis dette her fortsætter.

Det andet, der kalder mig herop, var hr. Kjeld Olesens indlæg og især hans afsnit om EF, der jo var en valgtale, hvor han skabte en afstand til DKP og Folkebevægelsen, og som åbenbart også nødvendiggjorde, at der blev sået en lille mistillid til SFs vurderings-evne, idet jo det fremgik af hr. Kjeld Olesens tale via hans citater fra en artikel i Information i går, at vi i SF først sent har opdaget DKPs styrke i Folkebevægelsen. Nej, det er ikke rigtigt. Vi har sagt disse ting længe, og vi har på forskellige områder måttet sige: nej holdt, tag en forhandling! For der har været ting, vi ikke har kunnet være med til. Det er altså ikke rigtigt, at vi først sent har fundet ud af dette her; det har vi vidst meget længe. Allerede for et halvt år siden var der en SF'er, som ikke er blandt os mere, der sagde det, og jeg har i øvrigt været enig med ham hele tiden. Men jeg synes nok, det var en uhyre smart måde at gøre det på, når man betænker, at det jo var en EF-valgtale, hr. Kjeld Olesen holdt, og at den selvfølgelig skal bruges til at tilsløre socialdemokraternes egne vanskeligheder med deres liste. På denne liste findes der både tilhængere og skeptikere, og her på det sidste er der også ved noget, der ligner en panikhopping, kommet noget til, der kalder sig modstandere, og som endda er bakket op af nogle folketingsmedlemmer, som endnu vover at kalde sig for EF-modstandere. Det er en liste, der i socialdemokratisk sprog kaldes en bred liste, men den er jo til trods for det udtryk for en grundlæggende forskellig opfattelse af EF-halløjet, og hvis det havde været i andre partier, f. eks. i SF, ville det være blevet beskrevet som, at der var splid i partiet. Det bliver det ikke, når det er socialdemokratiet; så er det bredde i partiet.

Jeg ved godt, at den liste selvfølgelig er sammensat i håb om at holde alle socialdemokratiske vælgere fast. Hr. Kjeld Olesen ved jo også, at mange, mange socialdemokratiske vælgere er modstandere af EF, og derfor er det nødvendigt af forhindre dem i at stemme på Folkebevægelsen; det er jeg ikke uenig i. Jeg synes også, at kalder man sig socialist, og mener man noget med at være